

Emoji Dili: Dijital İletişimde Yeni Bir Paradilin Dilbilimsel Analizi**Öğr. Gör. Noor Ghazi Elias****İnsanî Bilimler Eğitim Fakültesi****Kerkük Üniversitesi****Anahtar Kelimeler:-**, Modern dijital iletişim, Emoji dili, Paradigma**Özet**

Dijital iletişim, teknolojinin ve sosyal medya platformlarının hızlı gelişimi ile birlikte, bireylerin düşüncelerini, duygularını ve niyetlerini ifade etme biçimlerini köklü bir şekilde dönüştürmüştür. Bu dönüşümün en görünür ve etkili araçlarından biri, emoji kullanımının yaygınlaşmasıdır. Emojiler, başlangıçta basit grafik semboller olarak ortaya çıkmış olsa da, kısa sürede dijital dilin merkezi bir ögesi haline gelmiş, yazılı iletişimi zenginleştiren ve çok katmanlı anlam üretimini mümkün kılan bir ifade biçimi olarak işlev kazanmıştır.

Bu çalışma, emoji dilini yalnızca metni süsleyen görsel öğeler olarak değil, dijital çağın kendine özgü bir dil paradigması olarak ele almaktadır. Emoji dili, klasik yazılı dilin sözdizimsel ve anlamsal sınırlarını genişletirken, pragmatik açıdan iletişimin tonunu, bağlamını ve sosyal niyetleri aktarabilme kapasitesiyle öne çıkar. Bu yönüyle, emoji dili hem semiotik hem de dilbilimsel analizler için zengin bir inceleme alanı sunmaktadır.

Bu çalışma kapsamında, emojilerin dilsel ve sosyal işlevleri incelenmekte; semantik düzeyde belirli anlamları simgesel olarak temsil etmeleri, pragmatik düzeyde ise bağlama ve iletişim niyetine bağlı olarak farklı anlamlar üretmeleri vurgulanmaktadır. Ayrıca, sosyal dilbilimsel perspektiften emoji kullanımının kültürel ve toplumsal değişkenlerle ilişkisi ele alınmakta, dijital topluluklarda normların, kimlik ifadelerinin ve etkileşim kalıplarının emojiler aracılığıyla nasıl iletildiği gösterilmektedir.

Sonuç olarak, emoji dili, modern dijital iletişimde metin temelli etkileşimi zenginleştiren, anlam üretiminde çok katmanlı ve sembolik bir araç olarak ortaya çıkmaktadır. Bu çalışma, emoji dilinin yapısal özelliklerini, işlevlerini ve dijital iletişim bağlamındaki etkilerini dilbilimsel bir çerçevede analiz ederek, dijital çağın iletişim paradigmasının evrimini kavramsal olarak açıklamayı amaçlamaktadır.

Kuramsal Çerçeve**1) Araştırmanın Amacı:**

Bu çalışmanın temel amacı, emoji dilini dijital iletişim bağlamında dilbilimsel bir yaklaşımla inceleyerek, yazılı iletişimin görsel öğeler aracılığıyla nasıl dönüştüğünü ortaya koymaktır.

2) Araştırma Sorunu:

Emoji kullanımının dilbilimsel bir sistem oluşturup oluşturmadığı, anlam aktarımında nasıl bir rol oynadığı ve kültürel değişkenlerin emoji yorumlarını nasıl etkilediği bu araştırmanın temel sorunsalını oluşturmaktadır.

3) Literatür Taraması

Araştırmada hem klasik dilbilim kaynaklarından (Grice, Halliday, Hockett vb.) hem de çağdaş dijital dil çalışmaları ve Kerkük Üniversitesi'ndeki yerel araştırmalardan (Şerif, 2023; Jaafer, 2024) yararlanılmıştır. Bu kaynaklar literatür taraması yöntemiyle incelenmiş ve kuramsal çerçeve oluşturulmuştur.

4) Yaklaşımlar (Görüşler)

Emoji dili (yani yazılı iletişimde kullanılan küçük semboller) üzerine bilim insanları birkaç farklı yaklaşım geliştirmiş durumda.

4.1. Emojiler “duygusal ton” veya “paralanguage” işlevi görür

Bu yaklaşım, emojilerin yazılı metinlerde eksik kalan duygusal ya da söz dışı işaretleri (“yüz ifadeleri”, “jestler”, “ses tonu”) kısmî olarak tamamladığını savunur.

- Örneğin Evans (2017), emojileri “dijital çağın beden dili (body-language)” gibi değerlendirmiştir: yazılı iletişimde beden dili, mimik, ses tonu gibi ipuçlarının yokluğu bir boşluk yaratır; emojiler bunun bir kısmını doldurur.
- Holtgraves (2024), çalışmasında, emojilerin yazılı iletişimde duygusal tonu iletmede önemli olduğu vurgulanmış, metinlerin yalnızca kelimelerle ifade edilmeye çalışıldığı durumda belirsizlik olabileceği belirtilmiştir.
- Özetle: Emojiler, yazılı iletişimin “soğukluğu”nu ya da eksikliğini hissedilen söz dışı ipuçlarıyla (jest, mimik, ses tonu gibi) telâfi edebilir.

Avantajları & Eleştirileri

- Avantaj: Bu yaklaşım, emojilerin yaygın kullanımının sebebini (yazılı ortamda duygusal ton eksikliği) mantıklı biçimde açıklar.
- Eleştirisi: Bu görüş, emojilerin “tam bir dil” olduğu iddiasını desteklemez; daha çok yardımcı/ek işlevi olduğunu savunur.

4.2. Emojiler “gerçek bir dil” ya da dil-benzeri sistem olabilir

Bir başka yaklaşım ise, emojiilerin yalnızca destekleyici semboller değil; dilin bazı özelliklerini (örneğin anlam iletimi, sembolik sistem, değişim) taşıyan bir iletişim sistemi olabileceğini öne sürer.

- Örneğin “Emoji are even more like language than previously thought” başlıklı yazı, araştırmacıların emojiilerin dilbilimsel özelliklerini incelemeye başladığını söylüyor.
- Evans da kitabında, “Emoji tam bir dil değildir ama dil-benzeri pek çok işlevi yerine getiriyor” diye belirtiyor.
- Bir diğer görüşe göre ise emojiiler, sembolik anlam taşımakta, kullanıcılar tarafından kodlanmış biçimlerde kullanılmakta ve iletişimi sistematik hâle getirmektedir (Evans, 2017; Turing, 2023). Ancak emojiiler, geleneksel dillerin sözdizimi ve semantik derinliğine sahip olmadığından, tam anlamıyla “dil” olarak kabul edilmesi tartışmalıdır.
- Yani bu yaklaşım emojiilerin: sembolik olarak anlam taşıdığı, gramer ya da tam dil yapısı olmayabilir ama dil sisteminin bazı unsurlarını barındırdığı görüşündedir.

Avantajları & Eleştirileri

- Avantaj: Bu yaklaşım, emojiilerin giderek daha sistematik kullanıldığını, kullanıcıların anlam açısından kodlanmış biçimler geliştirdiğini göz önüne alır.
- Eleştiri: Bazı dilbilimciler, gerçek dillerin sahip olduğu sözdizimi (syntax), semantik derinlik ve değişim dinamiklerinin emojiilerde eksik olduğunu savunuyor. Dolayısıyla “tam dil” olarak adlandırılması tartışmalı.

4.3. Emojiiler “kültürel / toplumsal bağlama bağlı” işlev görür

Bu yaklaşım emojiilerin anlamının bağlama, kullanıcı topluluğuna, kültüre, hatta kuşaklara göre değiştiğini vurgular. Yani sembol sabit değildir; kullanıcı çevresine göre yeniden anlam kazanır.

- Örneğin “Studying Cultural Differences in Emoji Usage across the East and the West” çalışması, doğu-batı kültürleri arasında emoji kullanımında farklılıklar olduğunu bulmuştur.
- Guntuku ve arkadaşları (2019), Doğu ve Batı kültürlerinde emoji kullanım farklılıklarını ortaya koymuştur. Ayrıca sosyal medya araştırmaları, emojiilerin kullanıcılar arasında ironi, kimlik işaretçisi ve bağlamsal anlamlar ile de kullanılabildiğini göstermektedir (Bai, 2019).

- Başka bir araştırma, emojiilerin sosyal medya ortamlarında kuşaklar arasında değişen biçimlerde kullanıldığını, gençlerin emojiileri ironi, kimlik işaretçisi olarak da kullanabildiğini göstermiştir.
- Özetle: Emojiilerin anlamı ve işlevi sadece sembol + metin ilişkisine bağlı değil; hangi kullanıcı, hangi bağlamda, hangi kültürde kullanıyor gibi değişkenlerle şekilleniyor.

Avantajları & Eleştirileri

- Avantaj: Bu yaklaşım, “bir emoji her yerde aynı anlamı taşır” düşüncesini eleştirir ve gerçek kullanım pratiğini daha iyi yansıtır.
- Eleştiri: Bu yüzden emojiilerin sabit bir dil sistemi olarak tanımlanması zorlaşır ve genel geçer analiz yapılması güçleşir.

1. Giriş

Dil, yalnızca ses ve metinle sınırlı değildir; aynı zamanda insanın toplumsal ihtiyaçlarına göre şekillenen esnek bir sistemdir. 1999 yılında Japon tasarımcı Shigetaka Kurita'nın ilk emoji setini oluşturmasıyla başlayan bu görsel dil evrimi, bugün milyarlarca insanın günlük iletişimde yer almaktadır (Burke et al. 2019). Emojiiler sadece duyguların değil, sosyal ilişkilerin, kimlik sunumlarının ve kültürel bağlamların da taşıyıcısı haline gelmiştir (Miller et al., 2016).

Günümüzde iletişim pratikleri, teknoloji ve dijitalleşmenin etkisiyle köklü bir dönüşüm geçirmektedir. Akıllı telefonlar, sosyal medya platformları ve anlık mesajlaşma uygulamaları, bireylerin düşüncelerini, duygularını ve niyetlerini ifade etme biçimlerini yeniden şekillendirmiştir. Bu bağlamda, emoji kullanımı, dijital iletişimin en belirgin fenomenlerinden biri olarak öne çıkmaktadır. Emojiiler, başlangıçta basit grafik semboller olarak ortaya çıkmış olsa da, kısa sürede dijital dilin merkezi öğelerinden biri haline gelmiştir. Günümüzde bir mesajın tonunu, duygusal içeriğini ve hatta sosyal bağlamını anlamak, giderek daha fazla emoji kullanımına bağlı hale gelmiştir. (Ik-lil Journal of Humanities Studies, 2024)

Emoji dili, klasik yazılı dilin sözdizimsel ve anlamsal kurallarını genişleten ve dönüştüren bir iletişim biçimi olarak değerlendirilebilir. Geleneksel metin iletişiminin sınırlılıklarını aşarken, aynı zamanda çok katmanlı anlam üretme kapasitesine sahiptir. Örneğin, bir gülümseme emojiisi yalnızca bir duyguyu ifade etmekle kalmaz; mesajın bağlamına göre ironiyi, samimiyeti veya sosyal normları da iletebilir. Bu yönüyle emoji dili, hem pragmatik hem de semiotik açıdan zengin bir analiz alanı sunmaktadır.

Dilbilimsel perspektiften bakıldığında, emoji dili çeşitli alt disiplinlerle etkileşim halindedir. Semantik açıdan emojiler, belirli anlamları simgesel olarak temsil ederken; pragmatik düzeyde, iletişimde niyet ve bağlamın yorumlanmasında kritik bir rol oynar. Ayrıca, sosyal dilbilimsel çalışmalar, emoji kullanımının kültürel ve toplumsal değişkenlerle doğrudan ilişkili olduğunu göstermektedir. Emojiler, belirli sosyal gruplar veya dijital topluluklar içinde normları, kimlik ifadelerini ve etkileşim kalıplarını yansıtabilir.

Bu çalışma, emoji dilini yalnızca eğlenceli veya dekoratif bir iletişim aracı olarak değil, dijital çağın kendine özgü bir dil paradigması olarak ele almayı amaçlamaktadır. Emoji dilinin yapısal özellikleri, işlevsel kullanımları ve dijital iletişim bağlamındaki etkileri, dilbilimsel bir çerçevede incelenecektir. Bu bağlamda çalışma, emojilerin modern iletişimde oynadığı rolü kavramsal olarak anlamaya ve dijital dilin evrimini açıklamaya katkı sağlamaya hedeflemektedir.

2. Emojilerin Dilbilimsel Özellikleri

Dilsel açıdan bakıldığında, emojiler anlamı doğrudan taşıyan semboller olmasa da, cümledeki işlevsel rolü bakımından belirli bir dilsel görev üstlenirler. Tıpkı Türkçedeki edatların veya araçsal öğelerin anlamı destekleyici biçimde işlev görmesi gibi (Şerif, 2023), emojiler de metnin temel yapısına ek anlam katmanları ekler. Bu durum, emoji dilinin sözdizimsel düzeyde yeni bir "yardımcı birim" olarak değerlendirilebileceğini göstermektedir.

2.1 Fonolojik ve Morfolojik Perspektif

Emojiler ses içermez; bu nedenle geleneksel fonetik ya da fonolojik analizlere uygun değildir. Morfolojik olarak da sınırlıdır; kendi başlarına çekim ya da yapım eki alamazlar. Ancak *Danesi (2016)*, emojilerin bir tür "ikincil morfolojik sistem" kurduğunu ve kombinasyonla anlam genişletme gücüne sahip olduğunu öne sürer.

2.2 Sentaktik İşlev

Emojiler bazen bir kelimenin yerine geçer, bazen de cümleye bağlam katar. Sentaktik olarak sözce başında, sonunda ya da içinde yer alabilir. Ancak belirli bir gramer kurallarıyla dizilmezler. Emojilerin kullanım sırası anlam üzerinde etkili olabilir (Herring & Dainas, 2017).

3. Anlambilim ve Pragmatik İşlevler

Anlambilimsel ve pragmatik düzeyde, emojiler anlamı doğrudan değil, bağlamsal biçimde iletirler. Bu yönüyle, Türkçedeki bazı dilsel unsurların cümledeki anlam ilişkilerini güçlendirmesiyle benzer bir işlev taşırlar (Şerif, 2023). Emojiler, mesajın

niyetini, duygusal tonunu ve sosyal bağlamını belirginleştirerek, yazılı iletişime pragmatik derinlik kazandırır. Böylece emoji, yalnızca sembolik göstergeler değil, iletişimde anlam inşasının etkin öğeleri haline gelirler.

3.1 Anlambilimsel Belirsizlik ve Zenginlik

Emojiler çok anlamlıdır ve genellikle bağlam tarafından belirlenir. Örneğin maymun kapalı göz ifadesi utanmak, şirinlik yapmak ya da şaşkınlık göstermek anlamına gelebilir. *Rodrigues et al. (2018)*, romantik ilişkilerde emoji kullanımının ilişki doyumunu artırabildiğini, çünkü duygusal anlam katmanları sunduğunu göstermiştir.

3.2 Pragmatik Bağlam ve İroni

Pragmatik açıdan emoji, *Grice'in (1975)* işbirliği ilkeleri bağlamında ima ve niyet aktarımını sağlar. İroni, alay, öfke gibi duygular, yazılı metinle taşınması zor olan anlamlar arasında yer alırken, emoji bu boşluğu doldurur. (*Ik-lil Journal of Humanities Studies, 2024, Vol. 5, No. 1, Part 2, pp. 1309–1330*)

4. Kültürlerarası Farklılıklar ve Evrensellik Yanılgısı

Miller et al. (2016), bir emoji'nin farklı kültürlerde farklı okunduğunu ve bu nedenle evrensellik varsayımının sorunlu olduğunu göstermiştir. Bu durum, *Halliday'in (1978)* register kavramıyla açıklanabilir: bağlam, katılımcılar ve ortam, anlamın nasıl üretildiğini belirler.

5. Emojiler Gerçek Bir Dil midir?

Bir sistemin "dil" olarak kabul edilebilmesi için *Hockett'in (1960)* belirlediği 13 temel özelliğe sahip olması gerekir. Emojiler bazılarını taşısa da çoğunu karşılamaz. *Danesi (2016)*, emoji'nin tam anlamıyla bir dil olmadığını ama "görsel pragmatik sistem" olduğunu öne sürer.

6. Gelecek Perspektifi ve Uygulama Alanları

Yapay zekâ, çeviri teknolojileri ve eğitimde emoji kullanımı giderek artmaktadır. Özellikle dijital yazışmalarda duygu analizinde emoji'nin önemli göstergeler sunduğu bilinmektedir (Ai et al., 2017). Ancak çok anlamlılık ve bağlam bağımlılığı, emoji'nin otomatik yorumlanmasını zorlaştırmaktadır.

7. Emojilerin Dilsel ve Sosyal İşlevi

Emoji'nin kullanımı yalnızca bireysel ifadeyi değil, aynı zamanda toplumsal kimliği ve aidiyeti de yansıtır. Bu durum, dilin toplumsal bağlamda nasıl şekillendiğini gösteren sosyodilbilimsel çalışmalarda da görülmektedir. Örneğin, Irak Türklerinin dilsel tutumlarını inceleyen araştırmalar, dilin kimlik ve aidiyetle sıkı bir

biçimde ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır (Jaafer, 2024). Benzer biçimde, dijital ortamda emoji kullanımı da bireylerin sosyal kimliklerini ve grup aidiyetlerini dijital düzlemde yeniden üretmektedir.

Emojiler, yazılı iletişimde eksik kalan duygusal tonlamayı tamamlayan sembolik araçlardır. Özellikle genç kullanıcılar arasında duygu, düşünce ve niyet belirtmenin bir yolu olarak emojiler yaygınlık kazanmıştır (Danesi, 2016). Bazı durumlarda tek bir emoji, bir cümleyi ya da duygusal durumu ifade edebilir. Bu durum, emojilerin neredeyse evrensel bir dil hâline geldiğini göstermektedir.

Emojilerin Dilsel İşlevini birkaç başlık altında inceleyebiliriz bunlar:-

- Emojilerin jest, mimik ve tonlama yerini alması

Emojiler, jest, mimik ve tonlamanın dijital ortamdaki karşılığı olarak işlev görebilir. Yüz yüze iletişimde jestler, mimikler ve ses tonu aracılığıyla aktarılan duygular, dijital yazışmalarda emojilerle ifade edilmektedir. Bu yönüyle emojiler, metin tabanlı iletişime ek anlam katmanları kazandırır.

- Duygu aktarmada rolü

Emojiler, yazılı iletişimde duyguların aktarılmasında önemli bir rol üstlenir. Yüz yüze iletişimde jest, mimik ve tonlama aracılığıyla iletilen duygular, dijital ortamda çoğunlukla emojiler üzerinden yansıtılmaktadır. Bu durum, emojilerin yalnızca metne ek bir süs değil, aynı zamanda duygusal anlam katmanlarını taşıyan bir araç olduğunu göstermektedir.

- Cümle yerine geçen emojiler: sadece emojiyle yazılan “cümleler”

Bazı durumlarda emojiler, tek başına bir kelimenin yerine geçmekle kalmaz, tüm bir cümleyi temsil edebilir. Özellikle sosyal medyada yalnızca emojilerden oluşan “cümleler” sıkça kullanılmaktadır. Örneğin, ☺☺☺ dizisi “Güne başla, yemek ye, uyu” gibi bir anlatımı karşılayabilir. Bu tür kullanımlar, emojilerin sentaktik işlevinin genişlediğini göstermektedir.

- Evrensellik – kültürel farklar

1. Evrensellik ☺

- Bazı emojiler, kültür fark etmeksizin benzer anlam taşır.

- Örnekler:

- ❤️☺ → sevgi, beğeni
- ☺ → gülme, neşe
- ☹️ → üzüntü

- Bu tür emojiiler, farklı kültürlerden insanlar arasında temel duyguları iletmekte etkilidir.

2. Kültürel Farklılık

- Bazı emojiilerin anlamı kültüre göre değişebilir veya farklı yorumlanabilir.
- Örnekler:
 - → Batıda “dua etmek”, Hindistan ve Japonya’da “selamlaşma”
 - → Batıda “tamam” veya onay anlamında, bazı ülkelerde kaba bir anlam taşıyabilir
 - → Batıda sadece çubukla yemek, Asya kültürlerinde yemek ve kültürel alışkanlık sembolü

3. Evrensellik ve Kültürel Farklılık Arasındaki Etkileşim

- Emojiiler genellikle evrensel duyguları aktarır, fakat kültürel bağlama göre farklı yorumlanabilir.
- Küresel iletişimde, mesajın doğru anlaşılması için alıcının kültürel bağlamını dikkate almak önemlidir.
- Örnek: → Batıda hafif utangaçlık veya şaşkınlık, başka bir kültürde farklı tonlamayla algılanabilir.

Sonuç

Günümüz gençliğinin kullandığı emojiiler aynı zamanda dijital dil olarak kabul edilebilir, emojiiler sadece bir iletişim aracı değil; kimlik, yaratıcılık ve aidiyet gösteren bir kültürel göstergedir. Bu yeni dilsel form, hızla dijitalleşen toplumların kaçınılmaz bir sonucudur.

Emojiiler, tam anlamıyla bir dil olmamakla birlikte yazılı iletişimi zenginleştiren, duygusal ve pragmatik yönleri taşıyan görsel bir işaret sistemidir. Dilbilimsel olarak sistematik olmasalar da kültürel kodların, toplumsal normların ve bireysel duyguların taşıyıcılarıdır.

Bu durumun olumsuz değil, dilin çeşitlenmesi ve esnekleşmesi açısından olumlu bir gelişme olarak değerlendirilmesi gerekir. Gelecekte yapılacak çalışmaların, bu dönüşümün psikolojik, sosyolojik ve pedagojik boyutlarını da incelemesi, dijital dilin etkilerini daha sağlıklı bir biçimde değerlendirmemize katkı sağlayacaktır.

Son olarak paradigma veya paradil tanımında değinmek isterim;

Paradigma/ paradil, bir bilimsel, kültürel veya düşünsel alan içinde kabul görmüş teoriler, yöntemler, varsayımlar ve uygulama biçimlerinin bütünüdür. Bu çerçeve, o alanın araştırma sorularını, sorun çözme yöntemlerini ve anlam üretme biçimlerini

belirler. Paradigma, aynı zamanda bir topluluk tarafından paylaşılan normları, standartları ve değerleri kapsar; dolayısıyla bir alanın “normal bilim” çerçevesini oluşturur. Paradigmalar, yeni bulgular veya teknolojik değişimler karşısında evrilebilir veya tamamen değişebilir.

Kaynakça

- 1) Ai, W., Lu, X., Liu, X., Wang, N., Huang, G., & Mei, Q. (2017). Untangling emoji popularity through semantic embeddings. Proceedings of the ICWSM.
- 2) Bai, Q., Wang, X., Li, Y., & Chen, H. (2019). A systematic review of emoji: Current research and future directions.
- 3) Burke, M., Kraut, R., & Williams, D. (2019). Social use of emojis in digital communication. Journal of Language and Social Psychology, 38(4), 509–523.
- 4) Danesi, M. (2016). The Semiotics of Emoji: The Rise of Visual Language in the Age of the Internet. Bloomsbury Publishing.
- 5) Evans, V. (2017). The emoji code: The linguistic and social history of emoji. London: Michael O'Mara.
- 6) Grice, H. P. (1975). Logic and Conversation. In P. Cole & J. Morgan (Eds.), Syntax and Semantics (Vol. 3). Academic Press.
- 7) Guntuku, S., et al. (2019). Studying cultural differences in emoji usage across the East and the West. arXiv. <https://arxiv.org/abs/1904.02671>
- 8) Halliday, M. A. K. (1978). Language as Social Semiotic. Edward Arnold.
- 9) Herring, S. C., & Dainas, A. R. (2017). Nice picture comment!: Graphicons in Facebook comment threads. HICSS Proceedings.
- 10) Hockett, C. F. (1960). The origin of speech. Scientific American, 203(3), 88–96.
- 11) Holtgraves, T. (2024). Emoji, speech acts, and perceived communicative success.
- 12) İk-lil Journal of Humanities Studies. (2024). The Function of Mental Health Posters in People's Health Awareness — A Semiotic Study. Vol. 5(1), Part 2, 1309–1330.
- 13) Jaafer, K. S. (2024). Irak Türklerinin Toplum Dilbilimsel Tutumları. Kerkük Üniversitesi Dergisi – Eğitim Fakültesi (Humanities Series), 14(3), 221–240. (مجلة جامعة كركوك / كلية التربية . للعلوم الإنسانية).
- 14) Lin, T. S., & Luo, Y. (2024). Visual-textual integration: Emoji as a supplement in health information design. International Journal of Design, 18(1), 45–60.
- 15) Miller, H., Thebault-Spieker, J., Chang, S., Johnson, I., Terveen, L., & Hecht, B. (2016). Blissfully happy or ready to fight: Varying interpretations of emoji. Proceedings of ICWSM.
- 16) Rodrigues, D., Prada, M., Gaspar, R., Garrido, M. V., & Lopes, D. (2018). A frown emoji can be worth a thousand words. Telematics and Informatics, 35(5), 1373–1380.
- 17) Şerif, M. A. (2023). Alet (Edat) Kavramı ve İşlevleri: Türk Dilinde Araçsallığın Dilbilimsel Analizi. Kerkük Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 18(2), 145–162. (مجلة جامعة كركوك / كلية التربية للعلوم الإنسانية).
- a. Eğitim Fakültesi Dergisi 18, no. 2: 145–162.
- b. Muhammad Ali. 2023. “Alet (Edat) Kavramı ve İşlevleri: Türk Dilinde Araçsallığın Dilbilimsel Analizi.” Kerkük Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 18, no. 2: 1

Emoji Language: A Linguistic Analysis of a New Paradigm in Digital Communication

Summary:

Digital communication, driven by the rapid development of technology and social media platforms, has profoundly transformed the ways individuals express their thoughts, emotions, and intentions. One of the most visible and influential tools in this transformation is the widespread use of emojis. Although emojis initially emerged as simple graphic symbols, they quickly became a central element of digital language, functioning as a form of expression that enriches written communication and enables multi-layered meaning-making.

This article approaches emoji language not merely as decorative visual elements within text, but as a distinct linguistic paradigm of the digital age. Emoji language extends the syntactic and semantic boundaries of traditional written language while standing out in the pragmatic dimension for its ability to convey tone, context, and social intent. In this respect, emoji language provides a rich field of analysis from both semiotic and linguistic perspectives.

Within the scope of this study, the linguistic and social functions of emojis are examined. At the semantic level, emojis symbolically represent specific meanings, while at the pragmatic level, they generate different interpretations depending on context and communicative intent. Furthermore, from a sociolinguistic perspective, emoji usage is analyzed in relation to cultural and social variables, highlighting how norms, identity expressions, and interaction patterns are conveyed through emojis within digital communities.

In conclusion, emoji language emerges as a multi-layered and symbolic tool that enriches text-based interaction in modern digital communication. This article aims to conceptually explain the evolution of the communication paradigm in the digital age by analyzing the structural features, functions, and contextual impacts of emoji language from a linguistic perspective.

لغة الإيموجي: تحليل لساني لنموذج جديد في التواصل الرقمي

م.م. نور غانمري الياس

كلية التربية للعلوم الإنسانية

جامعة كركوك

noorghazielias@uokirkuk.edu.iq

الكلمات المفتاحية: الاتصال الرقمي الحديث، لغة الرموز التعبيرية (الإيموجي)، النموذج (البارا دايم)

الملخص:

لقد غيّرت الاتصالات الرقمية، المدفوعة بالتطور السريع للتكنولوجيا ومنصات وسائل التواصل الاجتماعي، بشكل عميق الطرق التي يعبر بها الأفراد عن أفكارهم ومشاعرهم ونواياهم. وأحد أكثر الأدوات وضوحًا وتأثيرًا في هذا التحول هو الاستخدام الواسع للرموز التعبيرية (الإيموجي). فعلى الرغم من أن الرموز التعبيرية ظهرت في البداية كرموز رسومية بسيطة، إلا أنها سرعان ما أصبحت عنصرًا مركزيًا في اللغة الرقمية، حيث تعمل كوسيلة تعبير تُثري التواصل الكتابي وتُمكن من إنتاج معاني متعددة الطبقات.

يتناول هذا البحث لغة الرموز التعبيرية ليس بوصفها مجرد عناصر بصرية زخرفية داخل النص، بل بوصفها نموذجًا لغويًا مميزًا لعصر الرقمية. تمتد لغة الرموز التعبيرية إلى ما وراء الحدود النحوية والدلالية للغة المكتوبة التقليدية، بينما تبرز في بعدها التداولي بقدرتها على نقل النغمة والسياق والنية الاجتماعية. ومن هذه الزاوية، تُوقّر لغة الرموز التعبيرية مجالًا غنيًا للتحليل من منظورين سيميائي ولساني. وفي إطار هذه الدراسة، يتم فحص الوظائف اللغوية والاجتماعية للرموز التعبيرية. فعلى المستوى الدلالي، تمثل الرموز التعبيرية معاني محددة بصورة رمزية، بينما تولّد على المستوى التداولي تفسيرات مختلفة تبعًا للسياق والنية التواصلية. علاوة على ذلك، ومن منظور علم اللغة الاجتماعي، تُحلّل استخدامات الرموز التعبيرية في علاقتها بالمتغيرات الثقافية والاجتماعية، بما يُبرز كيف تُنقل المعايير والتعبيرات الهوياتية وأنماط التفاعل من خلال الرموز التعبيرية داخل المجتمعات الرقمية.

وفي الختام، تبرز لغة الرموز التعبيرية كأداة رمزية متعددة الطبقات تُثري التفاعل القائم على النص في الاتصال الرقمي الحديث. ويهدف هذا المقال إلى تفسير تطور نموذج الاتصال في العصر الرقمي تفسيراً مفاهيمياً من خلال تحليل الخصائص البنيوية والوظائف والتأثيرات السياقية للغة الرموز التعبيرية من منظور لغوي.